

סעודת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 54
פרשת ויקרא
ז ניסן
שנת ה'תשפ"ה

שמחת תורה בבוקר אחרי ההקפות זכיתי לאכול את הסעודה אצל הראש ישיבה שליט"א.

בשמחת תורה לא היה הראש ישיבה בבית שלו שברחוב האשקי, רק ברחוב ירושלים, במקום שערכו שם את ההקפות, שמחת תורה חלה ביום שישי, ואחר הסעודה טייל הראש ישיבה עם משפחתו מרחוב ירושלים עד לביתו שברחוב האשקי דרך של בערך שעת הליכה, ששם הוא היה בשבת.

למה ברוגע

הסעודה הזאת הייתה בשבילי מעניינת מאוד, לא בגלל שהיו בו שיחות מעניינות או מיוחדות וכדומה, להיפך, זו הייתה סעודה פשוטה, רק היות וההקפות והתפילה הסתיימו רק בשעה שתיים, עד שהגיעו לעשיית הקידוש היה כבר בערך שתיים וחצי, וידעתי שזה ערב שבת, והראש ישיבה עם משפחתו צריכים עוד ללכת הבייתה עם כל הילדים דרך של שעה, ולהכין את השבת, אז לכאורה צריכים הרי למהר מאוד עם הסעודה, ולכן היה לי הסעודה כל כך מעניינת, כדי לראות איך ממהרים ברוגע. ואני באמת מוכרח להגיד שהייתה סעודה נינוחה נעימה ושמחה, לא הרגישו שממהרים.

בשעת הסעודה באמת לא הייתה מהירות, אבל לפני הסעודה הראש ישיבה מיהר מאוד להתחיל כבר את הסעודה, כי הראש ישיבה לא עשה קידוש בבוקר כמו שכולם עושים, רק הוא הנהיג את ההקפות עם כוחות מיוחדים כמו שכולם ראו, והכול ללא הכנסת שום דבר לפה! ממילא עכשיו כשהוא חזר הביתה מההקפות, אחרי הכנסת כל כך הרבה כוחות, הוא היה ממש עייף ורעב, הוא היה מוכרח משהו לתפוס את הלב. כשהגיעו הבייתה, עדיין לא הייתה הסעודה מוכנה, אף אחד לא היה בבית, והסתכלתי איך הראש ישיבה לקח את

הניהול ביד, באמת במהירות, אבל רגוע ונעים, הראש ישיבה הכריז למי שהיה כבר בבית:

"מי שיכול שיעזור להכין את הסעודה, עוד לא עשיתי קידוש מהבוקר". אחר כך אמר הראש ישיבה לילדים הגדולים מה לעשות, אמר לכל אחד - אתה תכין את הדגים, לילד שני אמר - אתה תביא את החלות, ואתה - תכין את הרטבים וכך הלאה, כשבאמצע הוא אומר לאחד מהילדים היותר קטנים: "לך להסתכל איפה אમા נמצאת".

וכשכל הדברים של הסעודה היה כבר מוכן, נעמד הראש ישיבה על מקומו ומילא את הכוס, וחיכה שאשתו תגיע הביתה.

מיד כשהיא נכנסה הביתה, אמר הראש ישיבה עם חיוך גוט יום טוב, ושאל: "אפשר לעשות קידוש?" והתחיל מיד אלה מועדי וכו'. אחרי קידוש שלח הראש ישיבה עם ילד כוסית עם מיץ ענבים לאשתו, ומיד נטל את ידיו, לא כמו רגיל שהוא נותן לכולם יין, ונוטל את ידי הילדים הקטנים.

עוד דבר, היה שם רק שני חלות גדולות על לחם משנה, והראש ישיבה לא חיכה לאברכים שיינטלו ידיים ושיהיה להם לחם משנה, רק הוא חתך מיד את החלה, אחרי שהוא אכל קצת חלה עם איזה רוטב, אז הוא חתך פרוסות חלה וחילק לכולם, והוא אמר שהוא כבר הוציא את כולם עם לחם משנה, אבל הכול היה עם הרוגע הכי גדול, היה מעוד מעניין בשבילי לראות את המעמד, איך ממהרים ברוגע.

היום זה כבר לא מציח

אחד שתה בטעות את הכוס שהראש ישיבה היה באמצע השתיה, והוא התנצל שהוא טעה, אמר לו הראש ישיבה: "מחול לך מחול לך" והראש ישיבה נענה: היום אחרי

שהתקרבותי לרבינו כבר לא מציק לי דברים כאילו, פעם לפני שהתקרבותי לרבינו היה מציק לי דברים כאילו, בכלל מעניין לציין מה שכל אחד שהיה כבר סעודה אצל הראש ישיבה מספר, שבבית הראש ישיבה שונה מבישיבה, הוא נינוח וסבלן, כל דבר זה עם חיוך עם רוגע, זה נראה שיש את הזמן של כל העולם והסבלנות של הלל, ואפילו כשהוא מדבר בתקיפות אל ילד שצריך לחנך אותו, אפשר לראות בברור שזה רק מהשפה לחוץ, כי ברגע שהוא סיים לדבר בתקיפות, מרגישים את האווירה הנינוחה, ממש כלא היה, רואים שלא מציק לו כלום!

אחד הילדים בא להתלונן בבכי שילד יותר גדול ממנו משחק עם משחק שהוא צריך, אמר הראש ישיבה: "מותר לו שיהיה לו את זה" והראש ישיבה אמר לאשתו: "לא תמיד זה שבוכה צודק".

הראש ישיבה שוחח עם אשתו ברוגע על דא ועל הא, הוא שאל אותה את מי היא מצאה בהקפות, ומה שוחחו בהקפות.

הראש ישיבה אמר לנכדו הקטן יחזקאל'ע: "תגיד לאמא שהיית מתחת לטלית שלי ב'כל הנערים' ואפילו גם הרמתי אותך על הכתפיים שלי" העיניים של יחזקאל'ע נצצו כשהוא נזכר שהראש

ישיבה לקח אותו לכל הנערים, הראש ישיבה אמר לאשתו: "ווידאתי במיוחד לקרוא לכל הילדים שלנו, שלא יגידו שלילדים של אחרים אני דואג חוץ מלילדים שלי".

הביאו כרוב ממולא, ושאלתי את הראש ישיבה מה הטעם שאוכלים כרוב בשמחת תורה? והראש ישיבה אמר שהוא לא יודע, משהו מסתירים, והראש ישיבה שאל את אשתו אם היא יודעת את הטעם? והיא אמרה: "אני מבשלת את זה ואתה תגיד הטעם" אמר הראש ישיבה: "זה מאוד טעים".

לכאורה צריכים
הרי למהר מאוד עם
הסעודה, ולכן היה
לי כל כך מעניין,
בדי לראות איך
ממהרים ברוגע.
ואני באמת מוכרח
להגיד שהייתה
סעודה נינוחה
נעימה ושמחה, לא
הרגישו שממהרים.

”

אשתו של הראש ישיבה ביקשה ממנו: "תשיר משהו! עוד לא שרת כלום לכבוד יום טוב! אמר הראש ישיבה: אני לא שרתי כלום? "אני כבר שרתי כמה שעות בהקפות!" למעשה התחיל הראש ישיבה את הניגון: אתה בחרתנו, אבל כמעט לא עזרו לשירה (לא היו שם בעלי מנגנים גדולים) ונהיה כלום מהניגון, והראש ישיבה ניסה ניגון אחר, ועוד פעם אף אחד כמעט לא שר אתו, והראש ישיבה אמר בבדיחות לבחור שישב שם: "אתה רואה אני ניצחתי, אם מוותרים מנצחים".

הראש ישיבה סיפר סיפור מתפילה: שהוא רצה יין לחג, כי בחג הוא רגיל לשתות יין, למעשה הוא מצא את עצמו בחג ללא יין, והוא ביקש מהשם יתברך שיהיה לו יין, ואחד הביא לו בקבוק יין לכבוד יום טוב, ממש היין שהוא מעדיף. הראש ישיבה סיכם עם אשתו את מה צריכים לסחוב לבית, כי חייבים את זה לשבת, והיא שאלה: מי יסחוב את הדברים? אמר הראש ישיבה: "אני יסחוב את זה!"

מיד אחרי ברכת המזון, כשראש הישיבה סיים השם יברך את עמו בשלום, הוא הכריז מיד: "כל אחד מכין

את עצמו ומחכה ברחוב" ומיד הוא הפשיט את השטריימל והקפוטה והתחיל לסדר את הילדים הקטנים.

אני מקווה שהקוראים ייהנו, וילמדו מהסעודה הקטנה איך להתנהג, באמת שאין מדי הרבה מה לכתוב, כי כל הסעודה לקחה אולי שעה, אבל בשבילי הייתה הסעודה ללימוד גדול מאוד, הרבה יותר מכל סעודה ארוכה אחרת אצל הראש ישיבה, כי ראיתי סעודה פשוטה שמחה ורגועה, שבילו בו רגוע, אפילו בתוך זמן שלפני זה ואחרי זה מיהרו מאוד!!